

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **NEWPORT PARK ONE a.s.**, se sídlem v Brně, Hybešova 726/42, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16.3.2011 č.j. KUOK/23412/2011, ve věci územního rozhodnutí,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16.3.2011 č.j. KUOK/23412/2011, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 18.10.2010 č.j. SmOl/ÚSO/77/2072/2010/Ob o umístění stavby „*Olomouc, Kaufland, V. etapa – přeložka vedení vVN, NNk, na pozemcích parc. č. 1846/16 (ostatní plocha), 1846/161 (zastavěná plocha a nádvoří), 1851/25 (ostatní plocha), 1851/26 (zastavěná plocha a nádvoří), 1916/1 (ostatní plocha), 1916/23 (ostatní plocha), 1916/24 (ostatní plocha), 1944/1 (ostatní plocha), 1944/16*

(ostatní plocha), 1944/17 (ostatní plocha), 2003/1 (ostatní plocha), 1846/165 (ostatní plocha), 1846/163 (ostatní plocha) a 1846/164 (ostatní plocha) všechny v kat. území Holice u Olomouce“ (dále jen „stavba“), a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí.

V žalobě žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to v těchto žalobních bodech:

- 1) podklady územního řízení jsou nedostatečné a zásadním způsobem se dotýkají práv žalobce jakožto vlastníka pozemku parc. č. 1846/9 v k.ú. Holice u Olomouce (dále jen pozemek žalobce), jakož i dalších práv odpovídajících věcným břemenům, které žalobce nabyt v souvislosti s vydanými rozhodnutími o umístění a úředními souhlasy s umístěním staveb inženýrských sítí pro budování záměru komerčního areálu START CENTRUM na pozemku žalobce (dále jen „zamýšlený areál žalobce“). Žalobce sdělil své námitky dopisem ze dne 8.10.2010 zejména požadavky na řešení a doplnění podkladů územního řízení, a to s ohledem na nejruznější kolize a vzájemné interakce mezi navrhovaným umístěním projednávaného záměru stavebníka a projednaným a povoleným, resp. úředně odsouhlaseným umístěním inženýrských sítí žalobce. Žalobce požadoval, aby součástí územního rozhodnutí bylo respektování jeho záměru vybudování silniční komunikace spojující zamýšlený areál žalobce se sestávající silnicí I/55, které bylo povoleno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 6.8.2010 č.j. KUOK 82500/2010. Žalobce dále požadoval, aby byly řešeny a respektovány všechny stávající trasy inženýrských sítí žalobce dle jím podaných připomínek včetně normových souběhových vzdáleností a ochranných pásem. Správní orgán I. stupně sice uvedl citace těchto požadavků žalobce s tím, že jim bude vyhověno, ale v podmínkách pro projektovou přípravu stavby žádnou takovou povinnost nestanovil. V tomto směru také žalobce podal odvolání, kde konkrétně namítl, že při vydání územního rozhodnutí nebyly stanoveny vykonatelné podmínky pro umístění a projektovou přípravu projednávané stavby, a to dle územního souhlasu č. 612/2010 ze dne 3.8.2010 pro přípojku vody, kanalizaci a NN jeho připravovaného investičního stavebního záměru (areálu), ani dle územního rozhodnutí ze dne 24.8.2010 č. 83/2010 pro stavbu „prodloužení plynovodu k areálu START CENTRUM“. Správní orgán I. stupně sice uvedl, že tyto budoucí inženýrské sítě je třeba respektovat, ale už neuvedl, jakým způsobem se tak má stát, ani k tomu nestanovil konkrétní a vymahatelné podmínky. Současně žalobce upozornil na zřejmou existenci vážného kolizního průběhu těchto inženýrských sítí.
- 2) Žalovaný vydal napadené rozhodnutí bez jakéhokoliv dalšího projednání a bez jakéhokoliv doplnění podkladů, když je změnil způsobem vymezeným ve výroku napadeného rozhodnutí a v ostatních částech potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že bylo nutné stanovit novou podmínku, a to povinnost respektování předmětných přípojek inženýrských sítí žalobce umístěných územním souhlasem č. 612/2010 při zpracování projektové dokumentace projednávané stavby, čímž byl podle něj nedostatek prvoinstančního rozhodnutí napraven. Žalobce s tím nesouhlasí z těchto důvodů:
 - a) žalovaný neprovedl jakékoliv nové důkazy, nedoplnil podklady rozhodnutí a nepřesvědčil se, zda jím vydané rozhodnutí bude vykonatelné. Neřešil rozpory, na které žalobce poukázal v odvolání, čímž porušil ust. § 2 odst. 2 a § 3 a následná další ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), neboť v řízení nezjistil stav věci, o kterém nejsou

důvodné pochybnosti, čímž poškodil i řádně uplatněná práva žalobce. Žalobce opětovně zdůraznil, že není dostatečně řešen a respektován souběh stávajících již umístěných inženýrských sítí v souvislosti s nově navrhovaným umístěním řešené přeložky VN 22 kV ve velmi stísněném stavebním prostoru pro stávající umístění inženýrských sítí na pozemcích parc. č. 2003/1 a 1916/23 v bezprostředním sousedství s pozemkem parc. č. 1846/9. Žalobce v řízení marně požadoval, aby bylo prokázáno, že se do tohoto prostoru v daných šířkových poměrech výše uvedených pozemků taková stavba stavebně vejde, aniž by tím došlo k zásahu do stávajících práv ostatních účastníků a subjektů včetně práv žalobce a práv vyplývajících z existujících věcných břemen na těchto pozemcích. Žalovaný však vydal rozhodnutí bez jakéhokoliv podkladu a prověření.

- b) Napadené rozhodnutí žalovaného není přezkoumatelné ani vykonatelné, protože nově vloženou podmínku prokazatelně nelze respektovat a předmětnou stavbu přeložky VN 22 kV na daný pozemek umístit bez zásahu do uvedených existujících práv a věcných břemen, a to pro nedostatečné šířkové poměry pozemků této zde umísťované stavby, což je v rozporu se závaznými stavebními předpisy a příslušnými normovými hodnotami. Podle žalobce se na pozemky parc. č. 2003/1 a 1916/23 umísťovaná stavba reálně nevejde, aniž by došlo k porušení příslušných závazných normových hodnot (ČSN 73 6005) platných pro minimální vzdálenosti vedení inženýrských sítí v jejich souběhu, což žalobce doložil grafickým podkladem odborně zpracovaným oprávněnou projekční společností Stavoprojekt a.s. Olomouc.
- c) I v případě, že by minimální přípustné normové vzdálenosti souběhů inženýrských sítí mohly být dodrženy (což ovšem nebylo prokázáno), nebylo k takovému umístění stavby předloženo žádné právo ani žádný jiný majetkoprávní souhlas nositelů stávajících práv odpovídajících věcným břemenům umístění a vedení stávajících inženýrských sítí. Tím bylo porušeno ust. § 86 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon), neboť žadatel tuto povinnost zcela obešel a žalovaný to přes řádně uplatněné námitky žalobce nezjistil a neřešil.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že rozšířil podmínku č. 3., v níž byla stanovena povinnost respektovat při zpracování projektové dokumentace pro stavební řízení i budoucí inženýrské sítě RWE Distribuční služby a.s. umístěné územním rozhodnutím č. 83/2010 ze dne 24.8.2010, neboť dne 3.8.2010 byl vydán také územní souhlas č. 612/2010 pro umístění staveb přípojky vody, kanalizace a NN na pozemcích parc. č. 1846/9, 1916/23, 1916/24 a 2003/1 pro uskutečnění záměru a reálu žalobce, takže touto změněnou podmínkou byla stanovena také povinnost nutnosti respektovat tento územní souhlas. Žalovaný dále doplnil, že neexistuje žádný právní předpis, který by zavazoval stavebníka předložit jinému účastníku řízení projektovou dokumentaci stavby ke schválení. K provedení projednávané stavby je nezbytné vydání stavebního povolení, kde žalobci přísluší postavení účastníka řízení, takže bude mít možnost seznámit se s projektovou dokumentací stavby a uplatnit k ní námitky či připomínky. K námitce týkající se sjezdu na silniční komunikaci I/55 žalovaný uvedl, že rozhodnutím ze dne 6.8.2010 č.j. KUOK 82500/2010 bylo povoleno dopravní napojení pozemku žalobce na stávající komunikaci, přičemž dle platné právní úpravy (stavební zákon) sjezdy z pozemních komunikací na sousední nemovitosti nevyžadují územní

rozhodnutí ani územní souhlas, ale vyžadují ohlášení stavebnímu úřadu podle stanovení § 104 odst. 2 písm. o) stavebního zákona. V době vydání napadeného rozhodnutí byl sice uvedený sjezd povolen dopravně, nikoliv však stavebně, a proto stavební úřad do podmínek výrokové části nemusel takovou podmínku stanovovat. Dále žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně nepřihlížel k připomínkám žalobce, které byly podány při ústním jednání, protože nebyly podány oprávněnou osobou. Plná moc předložená u jednání neopravňovala Ing. J. M. k podání námitek v tomto územním řízení, ale byla určena k zastupování při zajištění a vyřizování žádosti o územní rozhodnutí stavby sjezdu a technických sítí k zamýšlenému areálu žalobce. Uvedeným požadavkům však přesto bylo vyhověno, neboť správní orgán I. stupně v podmínkách napadeného rozhodnutí stavebníkovi stanovil povinnost respektování stavby umístěné územním rozhodnutím č. 83/2010 při zpracování projektové dokumentace pro stavební řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice doručené krajskému soudu dne 22.7.2011 uvedl, že žalovaný pouze opakuje své předchozí názory, ale nepopírá žádné žalobní důvody a podle žalobce tudíž uznává, že v řízení se skutečně dopustil namítaných pochybení a nezákonného postupu. Následně shrnul již uplatněné žalobní důvody. Závěrem uvedl aktuální informaci, že dne 1.7.2011 vydal správní orgán I. stupně pod č.j. SMOI/ÚSO/77260/2011/Ob územní rozhodnutí, kterým rozhodl o umístění stavby „připojení komerční výstavby START CENTRUM veřejně přístupnou účelovou komunikací“, což je další věc, která nebyla žalovaným zohledněna.

Podáním doručeným krajskému soudu dne 23.7.2012 podal žalobce další repliku, která se však dle obsahu tohoto podání váže k jiné věci žalobce vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 22A 33/2012.

Podáním doručeným krajskému soudu dne 21.12.2012 žalobce doplnil skutková tvrzení a předložil listinný důkaz – fotokopie části projektové dokumentace (výkresu situace II.11 – 1334-1-001 v části detailního řešení „uspořádání sítí řez“ „Z“) a uvedl, že dne 24.9.2012 společnost ENPRO Energo s.r.o. jako stavebník podala žádost správnímu orgánu I. stupně o vydání stavebního povolení uvedené stavby a toto stavební řízení v současné době probíhá. Žalobce je účastníkem řízení. V rámci ústního jednání dne 10.12.2012 byly projednány doplněné podklady řízení v podobě detailních dodatků předložené projektové dokumentace včetně shora označeného podkladu, jehož projektant při jednání přímo potvrdil, že předmětné detailní řešení projektové dokumentace je zcela přesné a správné, takže bylo zjištěno a znovu prokázáno, že žalobní důvody žalobce jsou správné a podložené, neboť šířkové poměry daného pozemku p.č. 1916/2003 nejsou dostatečné k umístění dané stavby a neumožňují umístění a realizaci stavby nových kabelů, aniž by tím současně bylo zasaženo do práv žalobce a aniž by byla znemožněna budoucí stavba plynovodu žalobce. Tuto projektovou dokumentaci považuje žalobce za další důkaz svědčící oprávněnosti jeho žaloby směřující proti napadenému územnímu rozhodnutí.

Osoba zúčastněná na řízení Alkona Invest CZ a.s. ve vyjádření uvedla, že podanou žalobou považuje za nedůvodnou, neboť žalobce relevantním způsobem tvrzené porušení svých práv nedokládá a všechny své úkony činí pouze s cílem znemožnit osobě zúčastněné na řízení výkon práv a s cílem v celém území diktovat ostatním uživatelům nemovitostí své zájmy a záměry. Právními předpisy není stanovena povinnost druhoinstančního správního orgánu opakovat dokazování nebo

provádět nadbytečné důkazy nové. Takovým postupem by došlo k porušení zásady hospodárnosti řízení. Osobě zúčastněné na řízení není známo, jak dospěl žalobce k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí není řádně odůvodněno. Naopak se domnívá, že odůvodnění rozhodnutí je velmi podrobné. Pochybné tvrzení o nevykonatelnosti rozhodnutí je zjevně účelové, neboť žalobce netvrdí, v čem by nedostatek vykonatelnosti měl spočívat. Argumentaci o nedodržení minimální vzdálenosti dle ČSN 73 6005 považuje osoba zúčastněná na řízení za účelový argument a vzhledem k nepřesnostem, které výkres obsahuje, jej není možno označit za relevantní důkaz, neboť na jeho základě nelze deklarovat jakékoliv technické závěry. Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i správní řízení, které jeho vydání předcházelo a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který zde existoval v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.). Krajský soud byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 31.8.2010 podal žadatel (osoba zúčastněná na řízení Alkona Invest CZ a.s.) žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Dne 6.9.2010 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení územního řízení veřejnou vyhláškou, které obsahuje popis předmětu územního záměru, nařízení ústního jednání na 12.10.2010 a poučení, že námítky účastníků řízení a připomínky mohou být uplatněny nejpozději při tomto ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Žalobce (vystupující v té době ještě pod obchodním jménem HAMERSKÁ a.s.) podal dne 8.10.2010 písemné připomínky, v nichž uvedl, že nově umísťovaný podzemní kabel VN prochází v bezprostřední blízkosti jeho pozemku parc. č. 1846/9 a protíná záměr připojení plánované komerční výstavby areálu žalobce na stávající silnici I/55, který byl povolen rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 6.8.2010 č.j. KUOK 82500/2010. Proto žalobce požadoval, aby součástí podmínek územního rozhodnutí bylo respektování uvedeného s tím, že bude stanovena povinnost předložit technické řešení projektové dokumentace stavby žalobci k odsouhlasení. Dále žalobce uvedl, že součástí územního záměru bude také demontáž stávajícího nadzemního vedení VN na pozemku žalobce, a proto vznesl požadavek, aby součástí podmínek územního rozhodnutí byla povinnost předložit žalobci technické řešení odstraňování této stavby z pozemku žalobce a technologický postup k odsouhlasení včetně odsouhlasení vstupu na pozemek žalobce za účelem realizace. V závěru žalobce uvedl, že za těchto podmínek se záměrem umístění stavby a vydáním územního rozhodnutí souhlasí. Dle protokolu z ústního jednání ze dne 12.10.2010 byl tomuto jednání za žalobce přítomen Ing. J. M. a Ing. arch. L. M. V protokolu je uvedeno, že byly předány doplňující podmínky k územnímu řízení společnosti HAMERSKÁ a.s. (tj. žalobce), která požaduje, aby byly respektovány všechny stávající trasy inženýrských sítí dle těchto připomínek (dodrženy normové vzdálenosti). Ve správním spise je založena plná moc žalobce ze dne 8.10.2010 pro Ing. arch. L. M. k postupování žalobce při jednání dne 12.10.2010. Dále je se ve správním spise nachází plná moc ze dne 9.3.2010, kterou žalobce zmocnil Ing. J. M. k zastupování při zajištění a vyřizování žádosti o územní rozhodnutí stavby sjezdu a technických sítí k areálu START CENTRUM p.č. 1846/9 s připojením na silnici I/55. Dále se ve spise nachází písemné doplnění k připomínkám ze dne 11.10.2010 doručené správnímu orgánu I. stupně dne 12.10.2010, kde je uvedeno, že byl vydán územní souhlas č. 612/10 ze dne

3.8.2010 pro areál START CENTRUM na přípojku vody, kanalizaci a NN pro parc. č. 1846/9 a dále územní rozhodnutí ze dne 24.8.2010 č. 83/10 pro stavbu „prodloužení plynovodu k areálu START CENTRUM“. Označené územní rozhodnutí č. 83/10 je součástí správního spisu, stejně jako územní souhlas č. 612/10. Rozhodnutím ze dne 18.10.2010 č.j. SMOI/ÚSO/77/2072/2010/Ob vydal správní orgán I. stupně územní rozhodnutí o umístění předmětné stavby a stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby. V podmínce č. 2 mj. stanovil povinnost při výkopových pracích, terénních úpravách pozemku a stavebách vedených v souběhu, křížení či nad stávajícími inženýrskými sítěmi (podzemními a nadzemními), včetně přípojek k objektům a pro uložení nových rozvodů dodržovat platnou ČSN 73 6005 (prostorové uspořádání sítí technického vybavení) a vytyčit všechna stávající podzemní a nadzemní zařízení. Při pracích v místě souběhu, křížení či nad stávajícími pozemními sítěmi budou výkopy prováděny ručně. V podmínce č. 3 mj. byla stanovena povinnost respektovat budoucí inženýrské sítě – RWE Distribuční služby a.s. (územní rozhodnutí č. 83/2010) o umístění stavby „prodloužení plynovodu k areálu START CENTRUM“ ze dne 24.8.2010 č.j. SMOI/ÚSO/77/878/2010/Voj vydané pro žalobce. Dále správní orgán I. stupně vypořádal připomínky účastníka žalobce, jakožto účastníka řízení a uvedl, že požadavku respektování záměru připojení plánované komerční výstavby areálu žalobce na stávající silnici I/55, jakož i požadavku na předložení technického řešení projektové dokumentace žalobci k odsouhlasení, se vyhovuje. Dále uvedl, že také požadavku, aby v rámci další projekční přípravy byla stanovena povinnost předložit žalobci technické řešení odstraňování stávajícího nadzemního vedení VN z jejich pozemku a technologický postup, se vyhovuje. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně mj. uvedl k připomínce týkající se plánovaného sjezdu na stávající silnici I/55, že podle ust. § 104 odst. 2 písm. o) stavebního zákona vyžadují sjezdy z pozemních komunikací ohlášení stavebnímu úřadu, takže v případě, bude-li v době zpracování dokumentace pro stavební povolení vydán příslušný souhlas, bude povinností žadatele tento sjezd respektovat. Dále správní orgán zdůraznil povinnost vyplývající z § 152 stavebního zákona, tj. povinnost respektovat práva a oprávněné zájmy vlastníků sousedních pozemků a staveb. K připomínce týkající se demontáže stávajícího nadzemního vedení VN na pozemku žalobce správní orgán uvedl, že podmínky pro provádění stavby budou stanoveny ve stavebním povolení a žalobce bude účastníkem tohoto řízení. Demontáž stávajícího vedení bude provádět společnost ČEZ nebo firma oprávněná. V této souvislosti poukázal na ust. § 25 odst. 9 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen energetický zákon), podle kterého je provozovatel distribuční soustavy povinen při výkonu oprávnění (zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech zařízení distribuční soustavy, přetínat tyto nemovitosti vodiči a umísťovat v nich vedení) co nejvíce šetřit práv vlastníků dotčených nemovitostí a vstup na jejich nemovitost jim bezprostředně oznámit.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že v průběhu řízení podal dopisem ze dne 8.10.2010 písemné připomínky. V prvostupňovém rozhodnutí je sice uvedena citace těchto oprávněných požadavků s tím, že jim je údajně „vyhověno“, ale v podmínkách pro projektovou přípravu dané stavby žádná taková povinnost pro investora stanovena není. S tím žalobce nesouhlasí a namítá, že napadené rozhodnutí neodpovídá tomu, že jeho připomínkám údajně mělo být vyhověno. V rozhodnutí nejsou stanoveny podmínky a povinnosti, jichž se ve svých připomínkách domáhal, tj. povinnost předložit projektovou dokumentaci

k odsouhlasení, stejně jako předložit technické řešení likvidace stávajícího VN k odsouhlasení. Rozhodnutí je proto v této části nedostatečné a prakticky nevymahatelné a neodpovídá požadavkům žalobce, jimž bylo údajně vyhověno. Dále žalobce namítl, že v rámci ústního jednání dne 12.10.2010, jehož se zúčastnili dva zplnomocnění zástupci žalobce, předal Ing. J. M. písemné doplnění připomínek a zástupce Ing. arch. L. M. poukázal na toto doplnění v protokolu a požadoval, aby byly respektovány všechny stávající trasy inženýrských sítí žalobce dle těchto doplněných připomínek. Správní orgán I. stupně se však v rozhodnutí s touto věcí nevypořádal a k těmto připomínkám vůbec nepřihlížel. Žalobce je toho názoru, že došlo k nezákonnému krácení jeho práv, když plná moc pro Ing. M. jej zmocňovala k vyřízení technických sítí v areálu START CENTRUM s připojením na silnici I/55. Toto zplnomocnění je podle žalobce dostatečné a navíc zde bylo ještě zmocnění druhého zástupce Ing. arch. L. M. Správní orgán měl s ohledem na § 33 odst. 1 správního řádu posoudit, který z přítomných zmocněnců je oprávněn za žalobce jednat, když z tohoto ustanovení není zřejmé, co se stane při souběhu dvou zmocnění. Správní orgán I. stupně měl buď posoudit plnou moc pro Ing. M. jako platnou a jeho námitkami se zabývat, nebo akceptovat plnou moc vystavenou Ing. arch. M., která je pozdějšího data a zmocňuje jej k jednání za žalobce u předmětného ústního jednání. Jejich námitkami se však správní orgán I. stupně vůbec nezabýval. Žalobce rovněž uvedl, že v pochybnostech o tom, kdo je zástupcem, mohl správní orgán vyzvat žalobce k doplnění jeho podání. Nerespektováním těchto námitek došlo k tomu, že ve vydaném územním rozhodnutí nejsou stanoveny podmínky pro respektování územního souhlasu ze dne 3.8.2010 č. 612/2010, ani územního rozhodnutí ze dne 24.8.2010 č. 83/2010. V druhém případě sice je uvedeno, že je třeba budoucí inženýrské sítě respektovat, ale nejsou již uvedeny podmínky, za nichž se má tak stát. Přitom je zřejmé, že zde existuje vážný kolizní průběh těchto inženýrských sítí. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, jímž žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v podmínce č. 3, která byla doplněna o povinnost respektování přípojky vody, kanalizace a NN umístěné územním souhlasem č. 612/2010, o jehož vydání požádal žalobce. V ostatním bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně správně stanovil v podmínce č. 3 povinnost respektování stavby umístěné územním rozhodnutím č. 83/2010 při zpracování projektové dokumentace, ale již opomenul stanovit povinnost respektování staveb umístěných územním souhlasem č. 612/2010. Jelikož nebylo účelné zrušit napadené rozhodnutí, využil žalovaný ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a část napadeného rozhodnutí změnil tak, že stanovil podmínku nutnosti respektovat při zpracování projektové dokumentace i stavby umístěné územním souhlasem č. 612/2010. Dále žalovaný uvedl, že neexistuje žádný právní předpis, který by zavazoval stavebníka předložit jinému účastníkovi řízení projektovou dokumentaci stavby ke schválení. K provedení umístěné stavby je nutné vydání stavebního povolení po provedeném stavebním řízení. Žalobci přísluší postavení účastníka nejen územního, ale i stavebního řízení a ve stavením řízení bude mít možnost seznámit se s projektovou dokumentací stavby a uplatnit k ní námitky či připomínky. K námitce vztahující se k existenci sjezdu spojujícího zamýšlený areál žalobce se silnicí I/55 žalovaný zdůraznil, že zatím je povoleno pouze dopravní napojení pozemku na stávající komunikaci, nikoliv povolení stavební. Správní orgán I. stupně proto správně stanovil, že bude-li již vydán souhlas s ohlášením této stavby, bude nezbytné jej respektovat. K námitce týkající se uložení povinnosti seznámit žalobce se způsobem likvidace stávajícího VN na jeho pozemku žalovaný uvedl tento požadavek byl shledán

správním orgánem I. stupně jako oprávněný, nicméně bylo současně uvedeno, že demontáž stávajícího vedení bude provádět společnost ČEZ Distribuce a.s., která je ze zákona (energetický zákon) povinna šetřit práva vlastníků dotčených nemovitostí a vstup na jejich nemovitosti jim bezprostředně oznámit. Žalovaný vyjádřit ztotožnění s tímto vypořádáním se s námitkou žalobce a dále uvedl, že odstranění stavby nelze projednávat v územním řízení, v němž se rozhoduje o umístění stavby. Vlastník stávajícího vedení VN, tj. společnost ČEZ Distribuce a.s. musí odstranění stavby v souladu s ust. § 128 odst. 1 stavebního zákona ohlásit příslušnému stavebnímu úřadu a doložit i dokumentaci bouracích prací. K námitce krácení práv žalovaného, když nebylo přihlédnuto k podání námitek Ing. J. M., který nebyl osobou oprávněnou k zastupování žalobce při ústním jednání dne 12.10.2010 žalovaný uvedl, že s názorem správního orgánu I. stupně se ztotožňuje, nicméně podotkl, že fakticky vzneseným požadavkům vyhověno bylo, neboť správní orgán I. stupně v podmínkách svého rozhodnutí stanovil povinnost respektování stavby umístěné územním rozhodnutím č. 83/2010 a povinnost respektování staveb umístěných územním souhlasem č. 612/2010 byla doplněna rozhodnutím žalovaného.

Žalobce především vznesl žalobní námitku proti způsobu, jakým byly vypořádány správními orgány obou stupňů jeho připomínky vyjádřené v podání ze dne 8.10.2010. Prvořadě je zapotřebí zdůraznit, že žalobce měl ve správním řízení postavení účastníka řízení, a proto obsah jeho podání je třeba označit jako námitky účastníka řízení a nikoliv jako připomínky, které jsou vyhrazeny veřejnosti, tj. subjektům odlišným od účastníků řízení. Žalobce namítl, že, ačkoliv správní orgán I. stupně vyslovil, že těmto jeho námitkám se vyhovuje, jedná se o výrok formální, neboť nestanovil žádné podmínky, které by k vyhovění těmto námitkám konkrétně směřovaly. Žalobci je nutno dát za pravdu v tom, že výroku správního orgánu I. stupně, že připomínkám žalobce vymezeným na str. 3 prvostupňového rozhodnutí v posledních dvou odstavcích se vyhovuje, je ve své podstatě neodpovídá obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí obsaženého na str. 5. Odůvodnění v této části totiž obsahuje argumentaci, z níž je dovoditelné, že vyhovět požadavku žalobce na stanovení povinnosti předložit technické řešení projektové dokumentace, která by zasahovala do části pozemku, kde je záměrem vybudovat sjezd na komunikaci I/55, je v podstatě nemožné, stejně tak jako stanovení povinnosti předložit ke schválení technické řešení odstraňování stávajícího nadzemního vedení VN. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí tuto část výroku prvostupňového rozhodnutí potvrdil a v odůvodnění rozvedl podrobněji důvody, pro které těmto požadavkům žalobce vyhovět nelze. Krajský soud se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, že ze stavebního zákona ani z jiného právního předpisu není dovoditelná povinnost stavebníka předložit jinému účastníku řízení projektovou dokumentaci stavby ke schválení. Schvalování projektové dokumentace je činnost, která spadá do výlučné pravomoci příslušného stavebního úřadu a je z povahy věci zcela vyloučeno, aby mohl projektovou dokumentaci schvalovat kterýkoliv z účastníků řízení. Práva účastníků řízení jsou však garantována jejich oprávněním vyjadřovat se v průběhu řízení ke všem podkladům rozhodnutí a tedy i k projektové dokumentaci. Jak správně uvedl žalovaný, připravovaná stavba se nachází ve stádiu územního rozhodnutí a k její realizaci je nezbytné vydání stavebního povolení, jemuž bude předcházet stavební řízení, v němž bude žalobci náležet postavení účastníka řízení s právem seznámit se s projektovou dokumentací stavby a uplatnit k ní námitky. Správní orgány obou stupňů pak vyhodnotily stávající situaci ohledně plánovaného sjezdu z pozemku žalobce na stávající komunikaci I/55 tak, že ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí

bylo vydáno povolení k dopravnímu napojení pozemku, ale sjezd nebyl zatím povolen stavebně. Proto nebylo důvodné, ale ani fakticky možné stanovit konkrétní podmínku respektování zamýšlené stavby, která dosud nebyla stavebně povolena. Správní orgány obou stupňů se proto o situaci, která má nastat v budoucnu, v rozhodnutích zmiňují podmíněně, tedy pro případ, že v době, kdy bude zpracovávána projektová dokumentace pro stavební řízení, již bude vydán souhlas s ohlášením stavby sjezdu na veřejnou komunikaci I/55 s tím, že v takovém případě bude nutno tento souhlas respektovat. Správní orgány obou stupňů (zejména pak v podrobnostech žalovaný) se s argumentací k tomuto požadavku žalobce vypořádaly zcela srozumitelným způsobem. Obdobně tomu je i v případě námitky, v níž žalobce požadoval stanovení povinnosti, aby mu bylo předloženo k odsouhlasení navrhované technologické řešení demontáže stávajícího vedení VN na jeho pozemku. Ani zde právní předpisy nestanoví možnost účastníka řízení odsouhlasit stanovený technologický postup jiným způsobem, než vyjádřením se k podkladům příslušného správního rozhodnutí, resp. námitkami vznesenými v řízení, které takovému rozhodnutí bude předcházet. Žalovaný velmi přesně doplnil na str. 5 napadeného rozhodnutí, že demontáž stávajícího vedení bude provádět v souladu s energetickým zákonem společnost ČEZ distribuce a.s. a že toto odstranění stavby musí být ve smyslu ust. § 128 odst. 1 stavebního zákona ohlášeno příslušnému stavebnímu úřadu. K tomuto ohlášení je třeba doložit dokumentaci bouracích prací. Žalobce jako vlastník pozemku, na němž budou práce prováděny, bude mít možnost se k zamýšlené technologii vyjádřit. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že námitkám, jež byly žalobcem vzneseny v jeho podání ze dne 8.10.2010, nemělo být vyhověno, avšak skutečnost, že k tomu došlo, sama o sobě nezakládá nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani rozhodnutí žalovaného, a to z toho důvodu, že oba správní orgány uvádějí skutkově i právně přesnou argumentaci důvodů, pro které námitkám žalobce prakticky vyhovět nelze, byť tyto námitky jsou ve své podstatě oprávněné a představují snahu žalobce o ochranu jeho legitimních práv. Její realizace v podobě, jaké se dožaduje žalobce, však stojí mimo platnou právní úpravu i reálný skutkový stav. Krajský soud tedy shrnuje, že jakkoliv shledal žalobcovu námitku o formálnosti rozhodnutí v části, již bylo „vyhověno žalobcovým připomínkám“ důvodnou, neshledal v tomto pochybení důvody způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí a neshledal ani důvody, pro které by mohlo být vzneseným námitkám žalobce vyhověno za současného stanovení povinností směřujících k jejich vymahatelnosti. Pro úplnost k této žalobní námitce krajský soud dodává, že v části namítající nedostatečné stanovení povinnosti respektovat územní rozhodnutí č. 83/2010 ze dne 24.8.2010 i územní souhlas č. 612/2010 ze dne 3.8.2010 je nedůvodná, neboť povinnost respektovat první z uvedených rozhodnutí, byla stanovena již v prvoinstančním rozhodnutí a povinnost respektovat druhé z nich je stanovena pozměňujícím výrokem druhostupňového rozhodnutí. Krajský soud má také za to, že stanovení povinnosti respektovat tyto správní akty je dostačující bez toho, aniž by byly blíže stanoveny konkrétní podmínky takového respektování, když rozsah povinností je dán již samotným obsahem těchto správních aktů, ve vztahu k nimž je povinnost stanovena.

Ani druhou žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal. Námitka, že žalovaný neprovedl žádné nové důkazy a nedoplnil podklady rozhodnutí, je zcela nedůvodná, neboť žalobce v podaném odvolání žádné nové důkazy nenavrhol, když zde brojil proti způsobu vypořádání se s připomínkami ze dne 8.10.2010 (tj. shodně jako v bodě I. žaloby), dále nastínil otázku oprávněného zástupce v řízení

u ústního jednání ze dne 12.10.2010 a neakceptování územního souhlasu ze dne 3.8.2010 č. 612/2010, jakož i územního rozhodnutí č. 83/2010 ze dne 24.8.2010. S těmito odvolacími námitkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal a pokud sám neshledal důvody k doplnění dokazování, nelze mu absenci takového postupu dávat k tíži, neboť primárním úkolem odvolacího řízení není doplňovat dokazování, ale přezkoumat postup správního orgánu I. stupně. Uvedené nepřímou souvisí se zásadou koncentrace řízení (§ 89 odst. 1 stavebního zákona), která znamená, že všechny námitky musí být vzneseny ve lhůtě stanovené správním orgánem s tím, že k později podaným námitkám nebude přihlédnuto. Ustálená judikatura správních soudů k zásadě koncentrace stavebního řízení (byla obsažena také v předchozí právní úpravě, tj. v § 61 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu) vnímá tuto procesní zásadu tak, že k námitkám proti projednávané stavbě, které účastník stavebního (územního) řízení neuplatní ve lhůtě pro to stanovené a ani je neuvede v podaném odvolání proti rozhodnutí o stavebním povolení, správní soud nepřihlédne, pokud se netýkají konkrétního porušení kogentního předpisu hmotného nebo procesního práva. V posuzované věci bylo stavební řízení zahájeno oznámením o jeho zahájení ze dne 6.9.2010, v němž bylo v souladu s ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona obsaženo také poučení o nutnosti vznést případné námitky nebo navrhnout důkazy ve stanovené lhůtě s tím, že k později podaným námitkám nebude přihlédnuto. Žalobci tedy nic nebránilo v tom, aby na základě tohoto srozumitelného poučení veškeré své námitky ve věci uplatnil. Žalobce ve svém podání ze dne 8.10.2010 vznesl námitky, o nichž bylo pojednáno v žalobním bodě č. I a ve vztahu k nimž krajský soud vyjádřil své závěry v argumentaci k tomuto žalobnímu bodu. Dále žalobce své námitky rozšířil u jednání konaného dne 12.10.2010, které přes výhrady k zastupování žalobce Ing. Mikulíkem byly v řízení akceptovány, a to částečně rozhodnutím správního orgánu I. stupně (územní rozhodnutí č. 83/2010) a částečně rozhodnutím žalovaného (územní souhlas č. 612/2010). Jiné námitky ani návrhy důkazů žalobce v průběhu správního řízení ani v podaném odvolání nevznesl. Z obsahu správního spisu přitom není zřejmé, že by žalobci cokoli bránilo v uplatnění námitek, které vznesl až v bodě III. žaloby, (tj. tvrzení, že nebylo prokázáno, že se do prostoru pozemků parc. č. 2003/1 a 1916/23 stavebně vejde zamýšlená stavba, že stavbu přeložky nelze umístit bez zásahu do existujících práv a věcných břemen pro nedostatečné šířkové poměry pozemků, že se umísťovaná stavba na shora označené pozemky nevejde, aniž by současně nedošlo k porušení závazných normových hodnot stanovených ČSN 73 6005, absence majetkoprávních souhlasů nositelů stávajících práv). O svých procesních právech byl přitom žalobce v průběhu řízení řádně poučen. Proto krajský soud neshledal důvodným, aby se v posuzované věci odchýlil od shora citované judikatorní praxe (rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 18.6.2008 č.j. 9 As 80/2007-66) a k námitkám vzneseným v žalobě, které však mohly být uplatněny již ve stavebním řízení, případně v odvolání, nepřihlédl. Bylo věcí vlastní odpovědnosti a procesní opatrnosti žalobce, aby využil svého práva a vznesl námitky v průběhu správního řízení v celé šíři způsobem odpovídajícím koncentrační zásadě a bylo také ve výlučné dispozici žalobce, do jaké míry využil svých práv v řízení před správním orgánem I. stupně i žalovaného. Nic mu nebránilo, aby v průběhu správního řízení vznesl i ty námitky, které poprvé uplatnil až v žalobě. Pokud tak neučinil dříve, nelze nyní účinně vytýkat správním orgánům, že při svém rozhodování nezohlednily i tyto aspekty.

Závěrem krajský soud zdůrazňuje, že jednou ze základních procesních zásad, jimiž se řídí správní soudnictví, je zásada vyjádřená v ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., a sice, že soud vychází při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Je proto zcela neopodstatněný požadavek žalobce vyjádřený v replice doručené krajskému soudu dne 22.7.2011, aby soud přihlédl k rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 1.7.2011 č.j. SMOI/ÚSO/77/260/2011/Ob o umístění stavby připojení komerční výstavby START CENTRUM veřejně přístupnou účelovou komunikací – I. etapa, neboť toto rozhodnutí bylo vydáno až po vydání napadeného rozhodnutí. Ze stejných důvodů nelze přihlížet k důkazům, které vyšly najevo v průběhu probíhajícího stavebního řízení, a to konkrétně u jednání ze dne 10.12.2012 (viz podání žalobce doručené krajskému soudu dne 21.12.2012). Proto se krajský soud těmito tvrzeními žalobce nezabýval.

Jelikož krajský soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem nebo na návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. V posuzované věci žádné takové skutečnosti, jak je zřejmé z obsahu soudního spisu, nenastaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. března 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu